

Pere López **MINISTRE D'ECONOMIA I FINANCES**

«L'estimació d'ingressos s'havia inflat uns 70 milions»

MARC RODRÍGUEZ*
ANDORRA LA VELLA

El ministre d'Economia i Finances, Pere López -37 anys-, va iniciar fa un mes la seva tasca al capdavant d'una cartera de màxima responsabilitat amb «ganes de treballar», acceptant un «repte» que ha de passar per la reforma del marc tributari i econòmic. Fins fa molt poc era el cap de l'oposició socialdemòcrata a la Massana i director del Departament de Finances al Comú de la capital. Les seves decisions seran ara, però, més crucials que mai.

«Va trigar gaire en acceptar la invitació formal de Bartumeu per ser un dels sis ministres?»

«No. De fet, vaig acceptar ràpidament, sent molt conscient del moment econòmic complicat que vivim i quins són els objectius immediats que hem d'afrontar. Aquesta és una gran responsabilitat, però també ve en un moment històric, en què viurem circumstàncies d'una magnitud política, econòmica i social que no es vivien des de la Constitució. Cal molt treball, el moment s'ho mereix, i s'hauran d'afrontar les reformes inajornables i mirar cap Europa. Si no ho fem ara, vist l'actual context internacional, estariem posant en risc la prosperitat d'Andorra des del punt de vista econòmic i social.»

«Un moment crucial que vostè afronta des d'una cartera amb especial importància. ¿Se sent com el ministre en què la ciutadania tindrà la mirada més posada?»

«En cap moment he tingut aquesta sensació. Tots els ministeris tenen una tasca encomanada prou complicada, entre altres coses, perquè hi ha pocs dossiers i poques qüestions que estiguin ben resoltes. El tema econòmic té la seva importància, però no en té més que l'educació, la sanitat, el medi ambient o la seguretat, entre d'altres.»

«Des que va jurar com a ministre, ara fa un mes, ¿què ha fet i quins projectes prioritzarà?»

«En àmbit de funcionament, ja estem operant i treballant de ple en dues línies. Una, el pressupost 2010, amb el treball previ de pre-

►► **Optimista** ► El ministre Pere López, al seu despatx de Govern.

paració de les directrius. I, d'altra banda, estem treballant en tot el paquet de lleis en matèria fiscal i econòmica que hem d'entrar un cop tinguem ben treballades, amb les memòries pertinents per a un projecte d'aquesta importància, i després del treball tècnic que estem fent amb els funcionaris del ministeri i un equip de professors universitaris, així com amb les diferents organitzacions empresarials i col·legis professionals, especialment amb el d'economistes. Tenim la intenció d'enllestir les iniciatives legislatives a principi del mes d'agost, per tal de passar-les als grups parlamentaris i el més aviat possible entrar-les al tràmit, si poguésser, durant la primera quinzena del setembre.

«En terreny fiscal, ¿quin és el full de ruta a seguir?»

«Des de Finances estem treballant per fer els acords d'intercanvi d'informació, liderats pel cap de Govern i també en coordinació amb el Ministeri d'Exteriors. I aquí estem tenint converses i analitzant la informació que surt diàriament, de forma que tenim el calendari molt clar, que és poder arribar a la cimera de Pittsburgh, el 23 i 24 de setembre, havent signat els acords d'intercanvi d'informació, almenys amb França. Avui dia, hi ha línies de negociació obertes també amb Espanya i Bèlgica. A més de la fiscalitat directa, també pensem en els projectes que el país necessitarà per estar en disposició d'establir converses per evitar

la doble imposició, converses que de cap manera es poden iniciar sense haver fet primer les reformes en matèria de tributació.

«Des del punt de vista econòmic, ¿per on començaran les reformes?»

«Abans de res, treballem en una modificació de la llei de comptabilitat dels empresaris amb una doble línia. D'una banda, establir un règim simplificat de comptes, apujant el llindar econòmic per tal que es puguin acollir al règim simplificat i establint un model de comptes molt senzill per a les petites empreses. A més, estudiem introduir en el projecte de llei un règim sancionador per aconseguir una qüestió necessària, la de tenir els comptes de les societats dipositats al registre de comerç. Avui dia, hi ha l'obligatorietat, però sense un règim sancionador. L'objectiu aquí és doble. Primer, calcular per primer cop el PIB nacional i no a partir d'estimacions que ens puguin fer organismes internacionals, de forma que es pot mesurar el volum d'activitat econòmica. I segon, fer que aquests elements serveixin de base per a simulacions que puguem fer en simulacions de la imposició indirecta. Per això comencem per la llei de comptabilitat.»

«¿Quina incidència real sobre el pressupost tindran les mesures inicials de Jaume Bartumeu, reduint ministres, salaris i representació a les ambaixades, entre d'altres?»

«Són mesures que es notaran, efectivament, a final d'any, i més encara a final del 2010, quan puguem fer tot l'exercici complert. Però també és evident que amb això no liquidarem l'importantíssim dèficit que tenen les finances públiques. L'any 2008, els comptes públics de Govern van tancar amb un dèficit superior als 100 milions d'euros, amb una Administració que en va recaptar uns 290 milions. Aquest any, no cal dir-ho, les xifres de recaptació són inferiors en tots els conceptes i el volum de despesa que hi ha adjudicat per l'anterior Govern ens porta a una xifra en què nosaltres poc podem influir. En aquest cas, la xifra superarà de llarg el tancament negatiu de l'exercici anterior. Tenim poc marge de maniobra a causa dels importantíssims compromisos que estem sumant i agregant, tant de tots els ministeris i organismes dependents com de les administracions i entitats parapúbliques. I donarem explicacions de forma exhaustiva de l'estat en què ha deixat l'anterior Govern les finances públiques.»

«¿Quin marge de maniobra té ara el seu ministeri davant la necessitat de redreçar l'economia?»

«De moment, de marge de maniobra, n'hi haurà poc. Totes aquestes mesures ja preses seran, això sí, importants, però hem arribat al Govern amb un pressupost que té dos problemes principals i molt greus que els ciutadans han de conèixer. L'estimació d'ingressos s'havia inflat uns 70 milions per sobre de les previsions que el Departament de Tributs donava com a possibles, una estimació absolutament inflada, situació que s'ha vingut produint amb una molt important irresponsabilitat per part dels que havien de pre-

sent els pressupostos. Ara, aquests 70 milions d'ingressos que efectivament no s'obtinran, complementat amb tot una sèrie d'adjudicacions i compromisos d'anys anteriors i adjudicacions per als anys futurs, ens porten a una situació en què intentarem racionalitzar la despesa pública al màxim durant aquest 2009 i començarem a introduir un punt d'inflexió important per trencar la dinàmica dels exercicis anteriors al 2010. Però no serà fins al 2011 quan podrem fer un primer projecte de pressupost del qual ens puguem fer totalment responsables.»

«¿Li preocupa més la possible obstrucció al pressupost per part d'ApC, soci de Govern, que la pròpia dificultat per quadrar els comptes?»

«Bé, nosaltres estem a Govern i cadascú ha de fer la seva tasca. Els grups parlamentaris tenen les seves converses i nosaltres estem obligats a tirar endavant en el projecte de llei del pressupost. Aquesta setmana el Govern aprovarà els criteris i directrius del pressupost 2010. Sabem que estem molt condicionats per les adjudicacions i crèdits extraordinaris dels darrers anys, però tot i això, volem introduir modificacions substancials quant a les prioritats pressupostàries. Al setembre acabarem de perfilar des d'una perspectiva més política quines seran les prioritats per a l'any 2010, on no estalviarem recursos tot i la difícil situació per a aquells llocs en què calen més recursos. I és que el país necessita poder tirar endavant les reformes inajornables i afrontar el dèficit de les finances públiques de manera certa, i no com a discurs polític, amb l'objectiu d'atansar-nos a l'equilibri pressupostari a final de la legislatura. I aquest objectiu passa per abandonar les pràctiques de maquillatge pressupostari d'altres anys i per un rigor i una bona gestió de la despesa pública, mentre l'Estat es dota de les fonts de finançament necessàries que permetin tenir un nivell de recursos adequat.»

LA PRIORITAT

«Tenim la intenció d'enllestir les iniciatives legislatives a principi del mes d'agost, per tal de passar-les als grups»

INCREMENT DEL DEUTE

«L'any 2008, els comptes públics de Govern van tancar amb un dèficit superior als 100 milions d'euros»

LÍNIA DE TREBALL

«Cal abandonar les pràctiques de maquillatge pressupostari d'altres anys per un rigor i una bona gestió»

-D'altra banda, tenim un IPC del -1,59% que esperem que sigui positiu a final d'any. ¿En què es basa aquesta confiança?

-Certament, la xifra de l'IPC -que és possible que no presenti encara el punt més baix, ja que al juny el valor podria ser del -1,7% o el -1,8%, segons els nostres models- serà positiu a final d'any, tot i que no serà superior a l'1%. En això influirà el fet que l'IPC es reemplaça mes a mes i que la pujada va ser l'any passat cap al juny, així com per la simple substitució dels mesos que resten, entre altres factors. Pels pressupostos del 2010, l'IPC se situarà, doncs, entorn o molt per sota de l'1%.

-Pel que fa als indicadors econòmics, va dir que no seran obligatòries les rodes de premsa...

-Sí, i això no és tant per no fer la compareixença, que la continuarem fent en els pròxims mesos, sinó perquè hi ha dades que es poden obtenir i conèixer molt abans d'aquestes compareixences, com és el cas de l'IPC o les importacions. El Departament d'Estadística ha publicat ja un calendari amb els dies en què agafen el compromís de presentar una sèrie d'informes. Fins ara, fins que totes les dades no estaven publicades i no es convocava la roda de premsa, la situació podia fer posposar més d'una setmana aquestes informacions que es podran obtenir abans.

-Un dels indicadors més preocupants és el descens del nombre d'assalariats. ¿Com creu que evolucionarà això en els pròxims mesos?

-Aquesta davallada del nombre d'assalariats indica clarament la tendència que està seguint l'activitat econòmica i, a més, presenta una problemàtica important en l'àmbit social com és la pèrdua de llocs de treball i l'atur. Nosaltres estem treballant en aquesta qüestió des de fa setmanes, dedicant-hi una atenció prioritària, tractant d'obtenir dades sobre la situació real de l'atur a Andorra. De cara a la tardor, preparem una sèrie de mesures de reactivació, o més ben dit de dinamització de l'activitat econòmica, amb plantejaments en què cal reconèixer que també hi ha una crisi estructural que ens demana dotar-nos de noves eines, tot i les limitacions pressupostàries. Tenim l'obligació de fer-ho, tot i que al pressupost no ha guem trobat ni un euro per poder ajudar la gent que estigui en una situació tan lamentable com és l'atur.

-L'equilibri pressupostari arribarà a final de legislatura, però ¿quan notarà la ciutadania que la crisi comença a ser un record del passat?

-Més enllà dels problemes estructurals com a país, com el fet de no poder captar inversió estrangera, la realitat és que la nostra economia presenta un grau de dependència molt important de les economies veïnes. Ara, les previsions de l'FMI indiquen davallades o modificacions a la baixa per a la recuperació d'aquests països, que no s'indica fins al segon semestre del 2010. Per tant, és molt difícil que Andorra, condicionada també per la nostra consideració internacional, segueixi un camí massa diferent al de França i Espanya. En el moment en què tin-

TONY LARA

►► **Reflexiu**► Pere López, conscient del difícil moment econòmic.

EL PROBLEMA DE L'ATUR

«Al pressupost no hem trobat ni un euro per poder ajudar les persones que estiguin en situacions lamentables»

¿FINS QUAN LA CRISI?

«És difícil que en els pròxims 12 mesos tinguem una tendència massa diferent a la de França i Espanya»

guem un marc fiscal aprovat, que tinguem avançades les negociacions amb la UE i que estiguem donant noves possibilitats als empresaris del país per accedir al mercat internacional, aquesta forta vinculació a les economies veïnes es veurà reduïda. En definitiva, és difícil que en els pròxims 12 mesos tinguem una tendència massa diferent a la de França i Espanya o, fins i tot, lamentablement, encara més negativa.

-¿Està disposat a tenir en compte els diferents actors econòmics de forma decidida i conseqüent?

-Quant a associacions econòmiques i professionals, i la Cambra de Comerç de manera encara més destacada, la nostra voluntat no només és el diàleg per retòrica, sinó que estem treballant conjuntament, fent-los co-neixedors dels nostres objectius polítics i la nostra visió de les coses. A més, els demanem en cada reunió que ens facin arribar els documents que hagin acordat en diferents qüestions importants perquè el Govern els pugui tenir en compte. No podem ni volem fer sols les reformes ja esmentades, però també hem estat sincers i els hem avançat que, arribat el punt, li pertocarà al Govern prendre les decisions finals. Fins que

no arribi aquell moment, tindrem en compte totes les opinions per cercar el consens.

-Pel que fa a l'ADI, tot indica que continuarà existint, però ¿amb quina fesomia?

-El que està clar és que una oficina que ajudi tant empreses andorranes que vulguin sortir a l'exterior com empreses estrangeres que, tot i les dificultats actuals importants, vulguin implantar-se a Andorra, ha d'existir per donar acollida a totes aquestes demandes, amb assessorament i dins la voluntat d'internacionalització de l'economia en tots dos sentits. Això és una necessitat i un projecte que tirarem endavant, ja que forma part també del nostre projecte polític. Però el que cal fer també és replantejar tant l'estructura de funcionament com algun dels esdeveniments que suposaven un cost molt important i que, sota el nostre punt de vista, no hem acabat de trobar quin retorn té per a Andorra i peee als empresaris, com és el cas del Summit. Aquest tema no està tancat, però la línia està bastant clarificada.

-¿Com rep les comparacions amb Jaume Bartumeu, que va assolir la cartera que vostè ara ostenta amb una edat molt semblant?

-La veritat és que tampoc m'ho diu molta gent ni ho he sentit molt, però sí hi ha una correlació en el fet que Jaume Bartumeu, més jove que jo, però amb una edat molt similar a la meua, va assumir una cartera molt equivalent a la que jo ara estic exercint. Més enllà d'això, tampoc podria concretar massa els fonaments d'aquesta comparació. El que sí és cert és que hem tingut una trajectòria de col·laboració important, tant quan ha estat president del grup parlamentari com en la darrera campanya electoral. I l'aprenentatge que això em dona és molt important i, a més, em dona seguretat davant les responsabilitats que ara assumim i que, amb treball, esforç, senzillesa i proximitat, tirarem endavant. ≡

*mrodriguez@andorra.elperiodico.com